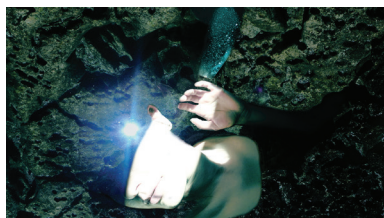
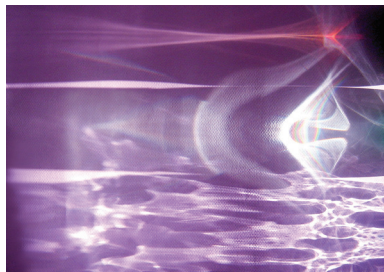


K.O.Z.M.O.G.O.N.I.J.E.
konjunktija 20.20.



LEA ● ČEČ
IGOR ● GRŽETIĆ
MAJA ● RADEŠIĆ
VEDRANA ● VALENCIĆ



Od 10. 1. do 24. 1.
Galerija Juraj Klović
Verdijeva 19 b, Rijeka

K.O.Z.M.O.G.O.N.I.J.E. konjukcija 20.20

Metafizika i magija podrijetla i razvoja univerzuma
ili Od (univerzalnog) makro do (osobnog) mikrokozmosa...
i natrag

Kozmološki sistem i K.O.Z.M.O.G.O.N.I.J.E.

Kozmološki sistem, vodeći se zapažanjem estetičara Miška Šuvakovića, predstavlja metamitološki, simbolički i arhetipski model svemira koji umjetnik ili stvara i materijalizira svojom kreacijom ili istražuje kao oblik simboličke prakse specifične kulture i civilizacije ili pak dovodi do preobražaja koristeći magijske, alkemijske i ritualne postupke kako bi izazvao novi kozmički poredak. Sama (likovna) kreacija tako počinje ostvarivati potencijal otkrivanja povezanosti likovnog sistema, stvaralačkog procesa, konceptualističkih zamisli (i oblika ponašanja umjetnika) te simbola koji se tiču makrokozmičkih i mikrokozmičkih, ali i kozmičkih pojava, uopće. Projekt K.O.Z.M.O.G.O.N.I.J.E., koji demonstrira interdisciplinarno i multimedijско umrežavanje suvremenih vizualnih praksi i konceptualnih strategija četvero okupljenih umjetnika – Vedrane Valenčić, Maje Radešić, Igora Gržetića i Lee Čeč – u formi izložbe nudi spektar različitih, ali međusobno povezanih primarno vizualnih (crtež, fotografija, video, računalna grafika i kolaž), ali i tekstovnih (poezija) promišljanja o kozmogonijskim idejama i teorijama, u smislu (meta)fizike i teologije podrijetla i razvoja univerzuma uglavnom svedenog na arhetipsku matricu. A svatko tko, posredstvom bilo koje umjetnosti, tumači Yves Klein, donosi i predstavlja kozmos mora stvarno zakoračiti u njega, vodeći se pritom svojim umjetničkim sredstvima i individualnom snagom. I dok Vedrana Valenčić, vlastiti mikrokozmos razvija u njegov antipod (koji to nije) = makrokozmos stvarajući osobnu (i intimnu) pripovijest o podrijetlu ili pak stvaranju, kao osobnu (i intimnu) mitologiju – Apogeju, Maja Radešić i Igor Gržetić, fokusirani su na astrološke, magijske i alkemijske procese kojima je moguća manipulacija kozmičkim zakonitostima, oslanjajući se pritom na simboliku svetog i iscjeljujućeg svjetla – Sunca i/ili Mjeseca. Lea Čeč, vodeći se procesom reverzibilnim onim Vedrane Valenčić, snažne makrokozmičke sile prevodi isključivo u pomirljivije mikrokozmičke, bivajući koncentrirana na u isto vrijeme univerzalne i individualne akcije.

I. poglavlje:

Stvarajući kozmos

Kreacije Vedrane Valenčić (fotografija, video, poezija), s obzirom na stvaralački pristup, zanimljivo je isprva povezati s dvama modernističkim pravcima koji su uspješno projicirani i u period postmoderne – (neo)ekspresionizam i (neo)simbolizam. Ekspresionizam zato što je stvaralački proces temeljen na mehanizmu automatizma, odnosno na doslovno prenošenje – zapisivanje slučajno detektiranih, a potom i uhvaćenih energetskih struktura u likovni ili tekstovni medij, dok je simbolizmu bliska ikonologija, kao misao projicirana i sačuvana u ikonografskoj strukturi rada. Upravo takvo istraživanje osobnih likovnih geneza uvodi u teoriju mimezisa prema kojoj je zadaća kreiranja u neki od medija prenijeti stvarnost onakvom kakva ona jest. Međutim, suvremena teorija zamjedbe mimezisa je u cijelosti odbacila, jer naš vidni aparat svijet ne vidi onakvim kakav on u svojoj fizičkoj biti jest, što znači da je nemoguća i njegova istinita likovna materijalizacija. Dokidanje mimezisa, dokinulo je i razliku između apstrakcije i realizma, što na nekoliko razina problematiziraju Vedranina djela. No, dok se apstrakcija uglavnom komunicira na prvu, realizam postaje dostupan tematskom analizom, jer radi se o vizualizacijama – evokacijama konkretnih, ali ipak često neuhvatljivih segmenata stvarnosti poput energija, emocija ili simbola, često shvaćanih u njihovoj (dubokoj) mističnoj biti. Ikonografija je to koja upućuje na jedinstvene mikrokozmičke teme, a kako znamo da su one neraskidivo povezane s makrokozmosom, sljedeći drevnu hermetičku misao (*kako gore, tako i dolje*; drugim riječima kako gore, tako i u nama), ne iznenađuje njihova brza preobrazba, doslovce pred očima promatrača, u sasvim realistične kozmogonijske pejzaže što prenose vizije stvaranja jednog novog univerzuma, a prema tome i posve novih mitologija, potvrđujući, još jednom, ideju kako je upravo čovjek (kao projekcija Kreatora samog) zastao negdje na polovici puta između ta dva svijeta – mikro i makrokozmičkog. A taj mu zasad zavidan položaj, ako se na vrijeme osvijesti, dozvoljava spretno manipuliranje moćnim energijama atoma i zvijezda.

II. poglavlje:

Astrološke i magijske kronike

Radovi Maje Radešić (fotografija i računalna grafika) i Igora Gržetića (fotografija, računalna grafika i kolaž), nakon uspostave osobnih univerzuma, kao varijacije mističnog konceptualizma, u smislu potpune (Maja) ili pak djelomične (Igor) dematerijalizacije umjetničkog objekta što u cijelosti izmiče bilo kakvoj osjetilnoj provjeri, otkrivaju mogućnosti manipuliranja vibracijama i energijama, temeljenim na načelima drevnih astroloških, magijskih i hermetičkih spoznaja, a koristeći se pritom profinjenim rječnikom simbola. Polazeći tako od izjave Sola LeWitta, moramo se složiti kako su umjetnici prije svega mistici! Maja to potvrđuje ispreplićući (meta)fiziku i simboliku primordijalnog svjetla sazdanog od svih elemenata, njegov iscjeljujući karakter i uvjetovanost svega oko nas svetim astrološkim zakonitostima. Neukrotiva energija Helios-Apolona, kao Nepobjedivog Sunca, i više nego snažno osjeća se i prenosi zaustavljenim tragovima svjetla (čak i na površini mora), jer iz svjetlosti (*Božje riječi*), piše Hermes Trismegistos,

nastalo je djelovanje, iz djelovanja kretanje, a iz kretanja toplina. Prema Jakobu Böhmeu, kasnorenesansnom filozofu i mistiku, sljedniku Paracelsusa, *svjetlost je nastala iz vatre, a vatra je bolna, dok je svjetlost umiljata, blaga i plodna. Ta božanska svjetlost buđenje je želje i ostvarena ljubav, nakon što čovjek prođe kroz pročišćenje vatrom.* Upravo takvo razmatranje mistike Sunca (ali i Mjeseca = Lune = 81 = ALIM), zabilježeno na sljedovima uglavnom apstraktnih vizualnih obrazaca, vodi prema metafizičkoj biti kompleksne izložbene cjeline (čiji su ovom prigodom predstavljeni segmenti tek manji dio) – magiji samoiscjeljenja, i to jedino mogućoj uz svesrdnu naklonost planeta. No unatoč tome što se odabrana Majina djela – *Mind I i II* – referiraju izravno na element vode i načelo njegove protočnosti, prikažemo li ga u negativu p(r)obučena je izravna aluzija na moždane sinapse koje u trenutku povezivanja stvaraju bljesak – svjetlost samu, tj. *svijest!* Igorovo razmatranje svjetla, međutim, ne ide u smjeru istraživanja njime potaknute transmutacije (umjetnik = svećenik), već pomnog razlaganja njegovih stvaralačkih potencijala, jer postoji samo jedan (pra)izvor iz kojeg je sve stvoreno – *Master Of Light* – baš svi principi: etera, vatre, zraka, vode i zemlje. A AKAŠA ili eter uzrok je postanka svih elemenata, s time da je iz njega prvi izašao, smatraju drevni spisi, upravo princip vatre, čije su osobine toplina i širenje, pa su na početku svega stvorenog morali biti vatra i svjetlost (nezamislive jedna bez druge), što je i u biblijskom rukopisu zabilježeno geslom *Fiat Lux (Neka bude svjetlo!)*. Takvo mistično promišljanje praznora i svih njegovih projekcija (elemenata), jedinstvo atoma i zvijezda po hermetičkom načelu *sve u svemu*, uvode u novo Poglavlje u kojem mikrokozmos, sada počinje izazivati makrokozmos.

III. poglavlje:

Krug je (konačno) zatvoren!

Poglavlje je to dodijeljeno Lei Čeč (crtež, kolaž, fotografija) čije kreacije, također na tragu (neo)ekspresionizma, ali bitno reducirane ekstatičnosti, svjedoče pomnom analiziranju svega osobnog, drugim riječima intimnoj kozmogoniji, u kojoj filozofija (ili teologija) elemenata Maje i Igora ustupa mjesto seciranju akcija i postupaka što vitalnim čine jedan u isto vrijeme, jungovski shvaćeno, jedinstven, a opet univerzalan mikrokozmos. Sukobljavanjem kontemplativnog crteža prepunog vibracije i fotografske matrice, točnije projekcije podsvjesnog i apstraktnog, te materijalizacije svjesnog i realnog, evocira se znanje o samom sadržaju, esenciji mikrokozmosa (što je donekle potencirano i dimenzijama radova) – sintezi ovo i onostranog, Svjetlosti i Tame, Duha i Tijela, a čije su vječne energije, neizmjerne gustoće, spremne za novi stvaralački izazov!

LEA ČEČ

Percepcija

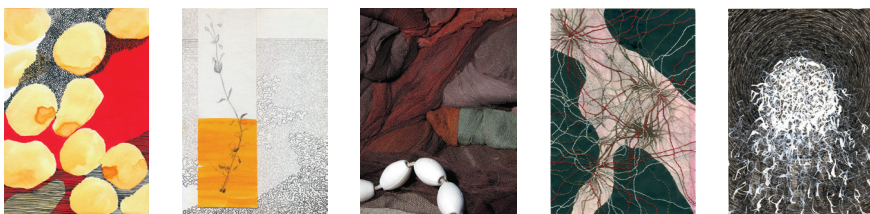
Povezivanje - 2018., digitalna fotografija, 23 x 17 cm

Memory - 2018., crtež, kombinirana tehnika, 23 x 16 cm



Percepcija

dio postava



Lea Čeč

Lea Čeč je rođena u Rijeci. Završila je studij kiparstva 2006. godine pri Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci.

Počela je aktivno izlagati tijekom studija. U svojem umjetničkom izražavanju istražuje psihološka stanja i emocije koje osoba proživljava u svakodnevnom životu s željom da se poveže s drugim, pruži utjehu ili ga potakne na „igru“. U tu svrhu koristi se najrazličitijim medijima a početna točka je crtež.

Sudjelovala je na mnogobrojnim izložbama, kulturnim događajima, likovnim kolonijama. Često realizira umjetničke projekte u suranji s drugim umjetnicima i organizacijama. 2007. osvojila je prvu nagradu 40.tog natječaja umjetnosti i kulture Istria Nobilissima u kategoriji likovnih umjetnosti. Uz umjetničko djelovanje bavi se i drugim srodnim aktivnostima koje se često isprepliću s njenim umjetničkim radom: grafičkim dizajnom, kuriranjem, organizacijom izložbi, kao i pedagoškim radom.

Član je HDLU-a i HDLU-a Rijeka.

Živi i radi u Rijeci.

leacec@rocketmail.com

IGOR GRŽETIĆ

Master of light and his Projection(s)

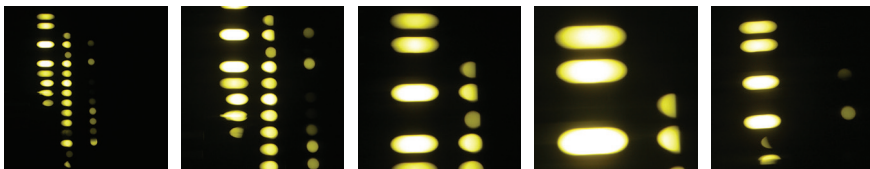
The Creator - 2018., digitalna fotografija / kompjuterska grafika / kolaž, 100 x 100 cm

The Moon - 2018., digitalna fotografija/ kompjuterska grafika, 50 x 50 cm



Master of light and his Projection(s): Element(s)

dio postava



Igor Gržetić

Igor Gržetić rođen je u Rijeci 1981. godine. Školu Primijenjenih umjetnosti – smjer: kiparski dizajn, završio je 2000. godine, da bi te iste upisao studij likovne kulture na Filozofskom fakultetu u Rijeci. Godine 2008. završio je Akademiju primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci, a kao izborni predmet odslušao je grafiku u klasi prof. Jasne Šikanje. Diplomirao je na temu Geneze ikonologije i Uvoda u fetiš[izam]. U likovnoj praksi najčešće ostaje u domeni računalne grafike, grafičkog dizajna i eksperimentalnog videa – unutar sva tri diskursa istražujući Creative Commons načela. Analitičke tekstove objavljivao je u riječkom časopisu za umjetnost i kulturu Re gdje je do 2009. godine obnašao funkciju urednika Likovnosti. Od 2010. do 2013. godine kao jedan od osnivača [KUL]-a bio je uključen u organizaciju niza izložbenih i festivalskih događanja. Izlagao je na mnogim samostalnim i grupnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Član je HDLU-a Rijeka. Živi i radi u gradu Krku.

Slavka Nikolića 38
51500 Krk
citezrg@yahoo.com
www.igorgzetic.com

MAJA RADEŠIĆ

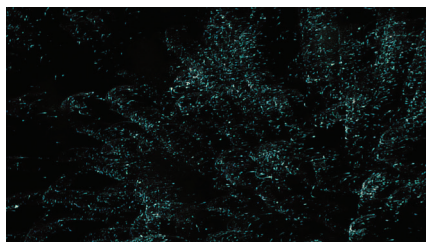
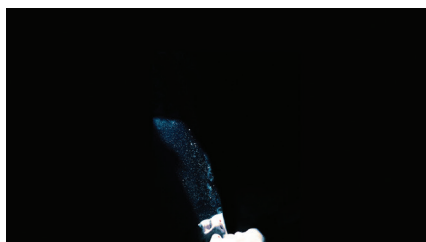
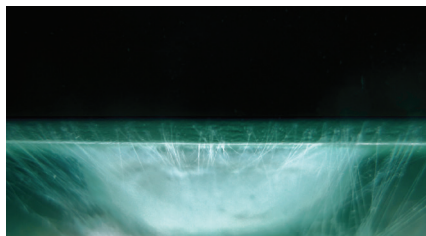
Luminous Body / Galactic Coordinating - Moon phase

Cacoon - 2014., digitalna fotografija / fotokolaž, 56 x100 cm

Activation - 2014., digitalna fotografija / fotokolaž, 56 x100 cm

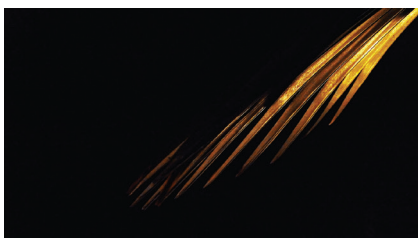
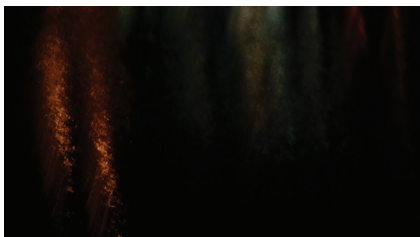
Transmission - 2014., digitalna fotografija / fotokolaž, 56 x100 cm

Plasma - 2014., digitalna fotografija / fotokolaž, 56 x100 cm



Luminous Body / Galactic Coordinating - Solar phase

dio postava



Maja Radešić

Maja Radešić rođena je u Puli. Godine 2006. završava Akademiju primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci, smjer Likovne kulture.

Samostalno izlaže u domovini i inozemstvu od 2006. godine. Predstavljeni radovi izvedeni su kroz različite medije, ovisno o temi istraživanja; od slikarstva, fotografije, kostimografije, performansa, site specific-a i instalacija.

Od 2003. surađuje na kazališnim i filmskim projektima kao kostimograf.

Kroz svoj rad često istražuje i komentira utjecaj trendova na društvo, te postavlja pitanje o čovjekovoj slobodi, svjesnosti o raznim oblicima manipulacija ili gubitaka privatnosti, utjecaja virtualne tehnologije te ostalih socijološki prihvaćenih oblika ponašanja na svakodnevni život, koji odvaja od prirode i čovjekovog duha u doba sve većih društvenih pritisaka (konzumerizam, mediji, pitanja body image-a).

Članica HDLU Istre od 2009. godine.

maja.radesic@gmail.com

VEDRANA VALENČIĆ

Apogeje

Water - 2017., digitalna fotografija, 50 x 70 cm
poezija

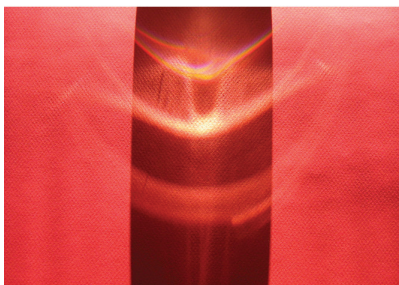
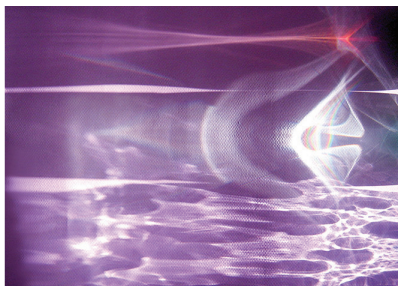


Nema ni jednog istog i svi su jedno
Sila sjajne mekoće vuče sva plavetnila oštine

There is no one the same and all is one
Force of shiny softness pulls all sharp blueness

Apogeje

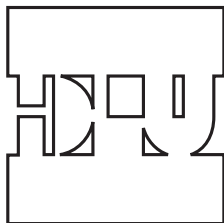
dio postava



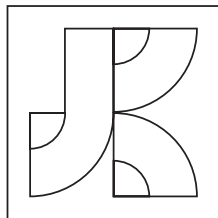
Vedrana Valenčić Breza

Rođena je u Rijeci 1982. godine. Diplomirala 2007. godine na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci, smjer: slikarstvo. Umjetnički izričaj, samostalne i grupne izložbe ostvaruje kroz više medija; slikarstvo, fotografiju, instalacije, performanse i video; od 2006. g. nadalje. Koncepti radova i pisana poezija koja prati radove, odgovara na socijalna, politička, ekološka i holistička suvremena pitanja.

6breza6@gmail.com
breza.bravesites.com



HRVATSKO
DRUŠTVO
LIKOVNIH
UMJETNIKA
RIJEKA



Galerija
Juraj
Klović
Rijeka

Izdavač: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka
Rijeka, Korzo 28/II, Tel: 051/332-494, 338-809

Za izdavača: Damir Šegota

Organizator: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka
Rijeka, Korzo 28/II, Tel: 051/332-494, 338-809

Tekst kataloga: Igor Gržetić

Lektura kataloga: Vedrana Valenčić

Oblikovanje kataloga: Lea Čeč

Tisak kataloga: Kerschoffset d.o.o.

Br. kataloga: 14/19

Naklada: 100 komada

Izložba je realizirana sredstvima:

Odjela gradske uprave za kulturu Grada Rijeke
Ministarstva kulture Republike Hrvatske
Županije primorsko-goranske

